

5) Hvad i øvrigt Boniteringsmændenes Pligt til at modtage Valg, Habilitet, Forpligtelse til at virke i en anden Kommune m. v. angaar, henvises til de for Landhushusholdning i Henshold til Lov af 28de Maj 1880, § 6, gældende Regler.

Det er altsaa er Forudsætningen, at Landinspektøren skal have Stemme lige med Jordboniteringsmændene, og at som Følge deraf hans Ret til at begære Overtaksation bortfalder, skal man endnu kun anføre, at man maa anse det for rigtigst, at Landinspektøren stemmer sidst, og at det gøres ham til Pligt, naar der ved en Bonitering har været afvigende Meninger om Takstansættelsen, saaledes at man er naaet til Ansættelsen ved at tage Middeltallet, at indføre i Forretningen de af enhver enkelt paa det paagældende Stykke ansatte Takster, for at det derefter af Ministeriet kan afgøres, om den benyttede Middeltakst afviser saa meget fra de enkelte Takster, at der kan være Anledning til paa det offentliges Beføstning at lade afholde Overtaksation. Det i foranførte Henseender fornødne vil formentlig rettest finde sin Plads i en af Ministeriet for Landinspektørerne og Jordboniteringsmændene udsædte Instruks eller Vejledning til Jordboniteringsforretningens Udførelse. Udgangen til at forde Overtaksation afholdt bør selvfølgelig fremdeles ligesom hidtil staa hver af Parterne aaben.

De Betænkkeligheder, der kunne være ved, at Jordboniteringsmændene som Regel altid skulle foretage de inden for deres eget Sogn forefaldende Forretninger — og som navnlig ogsaa fremsattes i Motiverne til det i 1850 forelagte Lovforslag om faste Jordboniteringsmænd, jfr. Landstingstidende 1850, 1ste Sessjon, Spalte 2902 — ville formentlig i alt Fald til Dels fjernes ved de yderligere Foranstaltninger, man mener at burde foreslaa til Fremme af Paalideligheden af Jordboniteringsforretninger, nemlig at der spredt over hele Landet paa Regeringens Foranstaltning sættes nogle Prøvetakster, der skulle revideres hvert 10de Aar, og til hvilke Formanden og Jordboniteringsmændene i Tvivlstilfælde kunne reurrere, og at der aabnes Ministeriets Udgang til at begære Overtaksationsforretninger afholdte. Disse Forretninger, der dog altid burde afholdes paa det offentliges Beføstning, skulde dels finde Sted, naar der i Ministeriet antages at være Grund til at tvivle om Rigtigheden af en afholdt Forretning, dels ogsaa nu og da uden at saadan særlig Tvivl var til Stede, men kun som en Art almindelig Kontrol med Jordboniteringsforretningerne i det hele. I den ovennævnte Instruks eller Vejledning bør det fornødne om Udgangen til Prøvetaksternes Benyttelse indeholdes. Saavel til Prøvetaksternes Fastsættelse som til Afholdelsen af Overtaksationsforretningerne maatte de fornødne — dog næppe store — Bevillinger gives paa de aarlige Finanslove.

Af det foregaaende vil det allerede fremgaa, at man ikke anser det for fornødent at foretage store principielle Forandringer i hvad man ovenfor kaldte de reelle Udstykningsregler, men at Kommissionen endog paa 10 Hovedpunkter, hvor man i 1850 foreslog betydningsfulde Afvigelser fra den gældende Lovgivning — nemlig Ophævelse af Afstikelsen mellem Hovedgaardsjord og Bøndejord og Antagelsen af Hartkornet som Maalestof i Stedet for det boniterede Areal — har ment at burde foreslaa væsentlig at holde sig til det bestaaende og forsøge paa dette Grundlag en Række Modifikationer i de nugældende Lovgivningsregler og at give disse en saadan Elasticitet, at de kunne ventes at tilfredsstille ogsaa de væsentlige Tidens Krav, uden at der derfor behøves at lægges for meget i Bevillingsmyndighedernes Haand. Det Kommissionen gaar ud fra, at de almindelige Synspunkter, der have gjort sig gældende, ville fremgaa tilstrækkelig klart af det foregaaende, skal man her for hver enkelt Art af Ejendomme for sig angive de Indstrækninger og Grænser for Udstyking og Sammenlægning m. v., som man har ment at burde foreslaa:

1) Udstyking af Selvejerbondegaarden. Hovedparcellen af denne bør være mindst 1 Td. Hartkorn og 12 Td. Ud. bonit. Jord. Fra Minimumsgrænsen 1 Td. Hartkorn bør der kun kunne bevilges Undtagelse, naar Bebyggelsesforhold, Hensynet til at bringe hidtil udnyttede Arealer under Kultur eller andre lige saa vigtige almenøkonomiske Forhold tale for en Nedlægning af Gaarden, men med Hensyn til Grænser i boniteret Maal bør der kunne dispenseres, ogsaa uden at Gaarden bliver nedlagt, naar